

DIEVA MĪLESTĪBA UN TAISNĪBA

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 33:5, Ps. 85:10, 5. Moz. 32:4, Jēk. 1:17, Tit. 1:2, 2. Moz. 32:14, Mt. 5:43–48.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet, kas grib lielīties, lai lielās ar savu atziņu, ka viņš Mani pazīst un zina, ka Es esmu Tas Kungs, kas uztur virs zemes žēlastību, patiesību un taisnību; jo uz tādiem Man ir labs prāts, saka Tas Kungs” (Jer. 9:24).

Senajos Tuvajos Austrumos tautu “dievi” bija ne tikai nepastāvīgi, amorāli un neparedzami, bet arī pavēlēja izdarīt zvērības, piemēram, bērnu upurēšanu. Un pat tad pagānu tautas nevarēja paļauties uz šo dievu labvēlību, tāpēc neuzdrošinājās sadusmot savu cilšu “dievības”.

Saskaņā ar 5. Moz. 32:17 aiz šādiem “dieviem” stāvēja dēmoni (sk. arī 1. Kor. 10:20, 21). Un viņu pielūgsmes veidi bija drīzāk ekspluatācija, atstājot cilvēkus garīgā un morālā tumsā.

Bībeles Dievs pilnīgi atšķīrās no šiem dēmoniskajiem spēkiem. Jahve ir absolūti labs, un Viņa raksturs ir nemainīgs. Tikai Dieva pastāvīgās labestības dēļ mums var būt jebkāda cerība tagad un mūžībā.

Jahve, pilnīgā pretstatā senās pasaules viltus dieviem un pat mūsdienu “dieviem”, ir dziļi noraizējies par ļaunumu, ciešanām, netaisnību un apspiešanu – to visu Viņš pastāvīgi un nepārprotami nosoda. Un, pats galvenais, Viņš kādu dienu to visu arī izskaudīs.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 8. februārī.

Mīlestība un taisnīgums

Visā Bībelē mīlestība un taisnīgums iet roku rokā. Patiesai mīlestībai ir nepieciešams taisnīgums, un patiesu taisnīgumu var vadīt un sasniegt tikai mīlestībā. Cilvēki nav raduši domāt par šiem diviem jēdzieniem kā vienotiem, bet tas ir tikai tāpēc, ka gan mīlestību, gan taisnīgumu cilvēce ir ļoti sagrozījusi.

Izlasi Ps. 33:5, Jes. 61:8, Jer. 9:24, 85:10 un 89:14. Kā šie panti atklāj Dieva rūpes par taisnīgumu? _____

Šie panti skaidri pasaka, ka Dievs mīl taisnību (Ps. 33:5, Jes. 61:8). Svētajos Rakstos mīlestības un taisnīguma koncepti ir nesaraujami saistīti. Dieva mīlestība un taisnība darbojas kopā, un Viņš ir ļoti norūpējies, lai šajā pasaulē notiktu pēc taisnības.

Tāpēc pamatota iemesla dēļ pravieši pastāvīgi nosoda visu veidu netaisnību, tostarp netaisnīgus likumus, viltu un trūcīgo, atraitņu un citu neaizsargātu personu apspiešanu. Lai gan cilvēki izdara daudz ļaunuma un netaisnības, Dievs ir tas, kas pastāvīgi “uztur virs zemes žēlastību, patiesību un taisnību” (Jer. 9:23). Attiecīgi visos Rakstos tie, kas ir uzticīgi Dievam, uzņem dievišķo spriedumu kā ļoti labu lietu, jo tas nesodu ļaundariem un apspiedējiem, savukārt taisnīgumu un atbrīvošanu netaisnības un apspiešanas upuriem.

Taisnība un taisnīgums ir Dieva valdības pamats. Dieva morālā mīlestības valstība ir taisnīga, pilnīgi atšķirīga no šīs pasaules samaitātajām valdībām, kas bieži vien rīkojas netaisnīgi, lai gūtu personīgu labumu un personīgo varu. Dievā “žēlastība un uzticība lai sastopas, taisnība un miers lai skūpstās” (Ps. 85:10).

Dievs skaidri parāda, ko Viņš sagaida no mums. “Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko Tas Kungs no tevis prasa, proti – darīt taisnību, mīlēt žēlastību un pazemīgi stāigāt sava Dieva priekšā!” (Mih. 6:8). Galvenais, kas mums būtu jāatspoguļo no Dieva rakstura, būtu mīlestība – un no tās izrietošais taisnīgums un žēlastība.

Kādus samaitāta cilvēku taisnīguma piemērus jūs zināt? Kā gan lai mēs nekļedzam pēc Dieva pilnīgās taisnības, kurai kādu dienu jānāk? _____

Dievs ir pilnīgi labs un taisns

Dievs ne tikai apgalvo, ka mīl taisnību un aicina cilvēkus mīlēt un darīt taisnību, bet pats lieliski un nelokāmi parāda šīs īpašības. Svētie Raksti māca, ka Dievs ir pilnīgi svēts, uzticīgs, taisnīgs un mīlošs. Dievs arī dara tikai un vienīgi to, kas ir mīlošs, taisnīgs un labs. Viņš nekad nedara neko sliktu.

Izlasi 5. Moz. 32:4 un Ps. 92:15. Ko šie panti māca par Dieva uzticību un taisnību? _

Šajās un daudzās citās vietās teikts, ka Dievs ir taisnīgs un mīlošs — “Viņā nav netaisnības” (Ps. 92:15, salīdzini ar Ps. 25:8, Ps. 129:4). Dievs “nedara netaisnību; Viņš ik rītus ceļ gaismā Savu taisnību, un tur nekā netrūkst, bet bezdievīgais neprot kauna” (Cef. 3:5). Pievērsiet uzmanību Dieva rakstura krasajam pretstatam ar tiem, kas mīl netaisnību.

Dievs zina, kas ir labākais ikvienam. Viņš vēlas to, kas ir vislabākais visiem, un nepātraukti strādā, lai panāktu labāko rezultātu visiem iesaistītajiem.

Izlasi Ps. 9:7, 8 un Ps. 145:9–17. Ko šie panti māca par Dievu? _____

Bībeles Dievs ir “taisns tiesnesis” (Ps. 7:11, NKJV), un pie Viņa nemājo ļaunums (Ps. 5:5). Kā māca 1. Jņ. 1:5: “Dievs ir gaisma, un Viņā nav nekādas tumsības” (NKJV). Patiešām, Dievs ir ne tikai pilnīgi labs, bet saskaņā ar Jēk. 1:13 “ļāunām kārdināšanām Dievs nav pieejams” (sal. ar Hab. 1:13).

Šajā visā Dieva labestība un godība ir nesaraujami saistītas. Lai gan daudzi dievina spēku, mūsu Dievs ir visvarens, taču Viņš Savu spēku izmanto tikai taisnīgā un mīlošā veidā. Nav nejaušība, ka tad, kad Mozus jautāja Dievam: “Rādi man, lūdzams, Savu godību,” Dievs atbildēja, sakot: “Es likšu visai Savai godībai iet garām tavā priekšā” (2. Moz. 33:18, 19).

Kāpēc labais Dievs pieļauj tik daudz ļaunuma, ko redzam šajā pasaulē? Pārrunājiēt atbildes grupā. _____

Dieva nemainīgais raksturs

Izlasi Mal. 3:6 un Jēk. 1:17. Ko šie panti māca par Dieva raksturu? _____

Mal. 3:6 Dievs saka: “Es esmu Tas Kungs, un Es nepārveidojos.” Lai gan daži šo panta daļu uztver tā, ka Dievs nekādā veidā nemainās, pārējais pants un tā tiešais konteksts parāda, ka ar šo nemainīgumu ir Dieva morālā nemainība. Panta otrā daļa norāda, ka Dievs var mainīties attiecībā, jo Dievs saka: “Jēkaba bērniem vēl nebūs būt pagalam.” Un jau nākamajā pantā Dievs sludina Saviem ļaudīm: “Atgriezieties tagad pie Manis, un arī Es gribu atgriezties pie jums” (Mal. 3:7).

Tātad Dievs atrodas mainīgās attiecībās ar Savu radību, bet visās šajās mainīgajās attiecībās un visā pārējā Dieva raksturs ir nemainīgs. Tas ir arī apstiprināts Jēk. 1:17, kur teikts, ka visas labās un pilnīgās dāvanas nāk no Dieva, pie kura nav nekādas mainības. Dievs nav ļaunuma avots.

Šeit un citviet Svētie Raksti vairākkārt norāda, ka Dieva raksturs ir nemainīgs. Citiem vārdiem sakot, Bībele konsekventi māca, ka Dievs ir morāli nemainīgs. Tajā pašā laikā Dievs veido reālas attiecības ar radībām, kurām Dievs atbild, bet vienmēr ar mīlestību un taisnīgumu.

Izlasi 2. Tim. 2:13; Titam 1:2 un Ebr. 6:17, 18. Ko šie panti māca par Dievu? _____

Dievs nevar Sevi noliegt, Dievs nekad nemelo, un Dieva solījumi ir nesalaužami. Mēs varam būt droši, ka Bībeles Dievs ir tas pats, kurš pie krusta (Kristū) labprātīgi atdeva Sevi par mums. Viņš ir Dievs, uz kuru var paļauties bez šaubām, un mēs varam paļauties un cerēt uz nākotni, jo, kā teikts Ebr. 13:8, “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.”

*Kā iemācīties paļauties uz Dieva labestību pat tad, ja jūsu dzīvē ir gājis ļoti slikti?
Ko dara Dievs pie krusta, lai palīdzētu jums iemācīties paļauties uz Viņa labestību?*

Nožēlojošs Dievs?

Vai Dievs var “nožēlot grēkus”? Ja jā, ko tas nozīmētu? Mēs esam sapratuši, ka Dieva raksturs nekad nemainās. Tomēr daži Bībeles teksti runā par Dievu kā “nožēlojošu” vai “piekāpīgu”. Vismaz cilvēkiem grēku nožēlošana ietver atzišanu, ka cilvēks ir izdarījis kaut ko nepareizi. Kā tad dažas Bībeles vietas var attēlot Dievu kā “nožēlojošu”?

Izlasi 2. Moz. 32:14 un salīdzini to ar Jer. 18:4–10. Ko jūs domājat par šiem Dieva “piekāpšanās” aprakstiem? _____

Šajos un daudzos citos fragmentos Dievs ir attēlots kā atkāpies no sprieduma, atbildot uz kādu cilvēku nožēlu vai aizlūgumu. Dievs apsola – ja ļaudis atgriezīsies no savas ļaundarības, Viņš novērsīs spriedumu, kuru bija paredzējis. Dieva novēršanās no sprieduma pasludināšanas, atbildot uz cilvēku nožēlu, ir kopīga tēma viscaur Rakstos.

Izlasi 4. Moz. 23:19 un 1. Sam. 15:29. Ko šie panti māca par to, vai Dievs “atkāpjas” vai “nožēlo”? _____

Šie Bībeles teksti nepārprotami rāda, ka Dievs “nav cilvēks, ka Viņam būtu ko nožēlot” (1. Sam. 15:29) un ka “Dievs nav cilvēks, kas melotu, nedz cilvēka bērns, ka Viņam kaut kas būtu jānožēlo. Vai Viņš ko teiktu un nedarītu, vai Viņš ko sacītu un tas nekļūtu īstenība?” (4. Moz. 23:19) Ja lasot ņemam vērā citus pantus, tad šos tekstus nevar uztvert tā, ka Dievs nemaz “neatkāpjas”, bet tie atspoguļo patiesību, ka Viņš “neatkāpjas” un “nenožēlo” tā, kā to dara cilvēki. Dievs vienmēr tur Savus solījumus, un, lai gan Viņš maina kursu, reaģējot uz cilvēku nožēlu, Viņš to vienmēr dara saskaņā ar Savu labestību un Savu Vārdu. Atbildot uz grēku nožēlu, Dievs atkāpjas no tiesas, jo Viņa raksturs ir labs, taisnīgs, mīlošs un žēlsirdīgs.

Kāda nozīme ir Bībeles aprakstiem par dievišķo “piekāpšanos”? Ko tas liecina par Dieva rakstura noturību līdzās faktam, ka Dievs iesaistās patiesās došanas un ņemšanas attiecībās, kas Viņam ir svarīgas? _____

Turieties pie mīlestības un taisnīguma

Svētie Raksti konsekventi māca: “Tas Kungs, tavš Dievs, Viņš ir Dievs, uzticamais Dievs, kas tur derību un žēlastību tūkstoš paaudzēs ar tiem, kas Viņu mīl un Viņa baušļus” (5. Moz. 7:9). Viņa labestības un mīlestības raksturu izcili parādīja Jēzus pie krusta (sk. Rm. 3:25, 26; Rm. 5:8). Saskaņā ar Ps. 100:5: “Tas Kungs ir labs. Viņa nemainīgā mīlestība ir mūžīga un Viņa uzticība visām paaudzēm” (ESV; salīdzini ar Ps. 89:2). Tātad uz Dievu var paļauties; Viņš saviem bērniem dod tikai labas dāvanas (Jēk. 1:17; salīdzini ar Lk. 11:11–13). Patiesībā Viņš dāvā labas lietas pat tiem, kas sevi pozicionē kā Viņa ienaidniekus.

Izlasi Mt. 5:43–48. Ko tas māca par Dieva apbrīnojamo mīlestību? Kā mums vajadzētu izturēties pret citiem, ņemot vērā šo Jēzus mācību? _____

Mt. 5. nodaļa apraksta Dieva mīlestību kā pilnīgu. Nepilnīga mīlestība ir tāda, kad mīli tikai tos, kas mīl tevi. Bet Dievs mīl pat tos, kas Viņu ienīst, pat tos, kas sevi pozicionē kā Viņa ienaidniekus. Viņa mīlestība ir vispusīga un tāpēc pilnīga.

Lai gan Dieva mīlestība un žēlastība lielā mērā pārsniedz jebkādas saprātīgas cerības, tā nekad nepārspēj taisnīgumu un nav pretrunā ar to. Gluži pretēji, taisnīgumu un žēlsirdību tā apvieno (Ps. 85:10). Tāpat arī Bībele mūs mudina: “Glabā savu žēlsirdību un taisnību, cerē un paļaujies vienmēr uz savu Dievu” (Hoz. 12:6). Kā iztulkots citā versijā: “Turieties pie mīlestības un taisnības” (Hoz. 12:6, ESV; salīdzini ar Lk. 11:42).

Galū galā pats Dievs nodrošinās pilnīgu taisnību. Rm. 2:5 māca, ka Viņa „taisnā tiesa tiks atklāta” (Rm. 2:5, ESV). Visbeidzot atpestītie dziedās: “Lieli un brīnišķīgi ir Tavi darbi, Kungs Dievs, Visuvaldītāj; taisni un patiesi Tavi ceļi, tautu Ķēniņ! Kas Tevi nebītos, ak, Kungs, un neslavētu Tavu Vārdu? Jo Tu vien esi svēts; visas tautas nāks Tavā priekšā un Tevi pielūgs, jo Tavas taisnības darbi ir kļuvuši redzami” (Atkl. 15:3, 4; salīdzini ar Atkl. 19:1, 2).

Jes. 25:1 teikts: “Ak, Kungs, Tu esi mans Dievs, es Tevi cildināšu, es teikšu Tavu Vārdu, jo Tu dari brīnumus! Tavi lēmumi kopš seniem laikiem ir patiesi un uzticības cienīgi.” Kā mēs varam iemācīties slavēt Dievu pat sliktos brīžos? Kādā veidā jūsu dzīve pati par sevi var būt kā slavēšanas upuris Dievam, veicinot taisnīgumu jūsu ietekmes lokā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļu “Dieva mīlestība pret cilvēku” (9.–15. lpp.).

“Dieva Vārds atklāj Viņa raksturu. Viņš pats ir apliecinājis mums savu bezgalīgo mīlestību un līdzjūtību. Kad Mozus lūdza: ‘Rādi man, lūdzams, savu godību!’, Kungs atbildēja: ‘Es likšu tev iet garām visai Savai godībai’ (2. Mozus 33:18,19). Tā ir Viņa godība. Kungs gāja garām Mozum un sacīja: ‘Kungs, Kungs, apžēlošanās un žēlastības Dievs, pacietīgs un bagāts žēlsirdībā un uzticībā, kas tūkstošiem saglabā žēlastību, piedod noziegumus, pārkāpumus un grēkus’ (2. Moz. 34:6,7). Viņš ir ‘lēnprātīgs un bagāts žēlastībā’, jo Viņam ‘patik žēlastība’ (Mih. 7:18).

Dievs mūsu sirdis saistījis pie Sevis ar neskaitāmiem mīlestības pierādījumiem Debesīs un virs zemes. Viņš ir centies atklāt Sevi dabas norisēs un visdziļākajās un maigākajās saitēs, kādas vien pazīst šīs zemes cilvēku sirdis. Tomēr tas viss vēl tikai nepilnīgi atspoguļo Viņa mīlestību. Lai gan šie pierādījumi bija doti, visa labā ienaidsniēks tā aptumšoja cilvēku prātus, ka tie Dievu uzlūkoja bailēs. Tie domāja, ka Viņš ir bargs un nepiedodošs. Sātans ierosināja cilvēkus Dievu uzskatīt par būtni, kuras galvenā īpašība ir stingrs taisnīgums; par bargu tiesnesi, skarbu, prasošu aizdevēju. Viņš attēloja Radītāju kā tādu, kas modri vēro cilvēkus, lai ieraudzītu visus viņu maldus un kļūdas un tos sodītu. Bet Jēzus nāca dzīvot starp cilvēkiem, lai, atklājot pasaulei Dieva bezgalīgo mīlestību, atņemtu šo tumšo ēnu.” (Elena Vaita “Ceļš pie Kristus” 10., 11. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc ir tik svarīgi atzīt, ka Dieva godība ir saistīta ar Viņa labestību? Kā tas izlabo godības teoloģiju, kas uzsver milzīgo spēku, bet ne Dieva mīlestību un raksturu?

2. Vai esat kādreiz apšaubījuši Dieva labestību? Vai jūs pazīstat kādu, kurš ir apšaubījis Dieva labestību tādēļ, ka ticīgie ir rīkojušies neadekvāti, vai arī vienkārši pasaules ļaunuma dēļ? Kā jūs paši tiekat galā ar šo jautājumu, un kā jūs varētu palīdzēt kādam, kurš cīnās ar šo jautājumu par Dieva labestību? Skatiet nākamās nedēļas tēmu.

3. Grupā precizējiet atbildi uz pirmdienas jautājumu. Kā lielās cīņas realitāte palīdz mums izprast visu pastāvošo ļaunumu?